

Hubertus Kirchgässner, 1991 Vicedirektør – Akademi Remscheid, (Katalog tekst)

(...)

Hun starter et sted, som andre først når efter års forløb. Der er en kompleksitet i de maleriske midler, som om hun allerede havde gennemgået års udvikling.

(...)

Figurerne, stillebene og interiørerne var anledning for farven og rytmen, det billedmæssige dominerede altid over det motiviske.

(...)

Hun ser sig selv som vidne til en proces, hvis subjekt hun selv er, og hvis videre forløb hun ikke kender, men som hun overgiver sig til. Billederne er stationer, og nye problemer betinger de næste skridt. Men skridtene er ikke til at skille fra hende selv. Hun er selv processen.

(...)

Bettina Winkelmanns billeder er ikke simpelt uformet oplevelsesstof, som hun smider for fødderne af publikum. Hun siger: "Udgangspunktet kan være noget, jeg har set eller til en vis grad en fornemmelse, - men i sidste ende skal billedet fungere som billede." Billederne retter opmærksomheden på et ganske bestemt sted, en vibrerende grænse: Mellem umiddelbarhed og formvilje. Det drejer sig om den mangfoldige klarhed eller klare mangfoldighed, som vi stadigvæk indenfor alle kunstarter anser for at være et kendetegn på kvalitet. Billederne har en organisk sammehæng og går alligevel i hver eneste detalje til grænse af spænding, ingen steder hverken billig harmonisering eller skrigende dissonanser. De er altid balanceret på spidsen mellem polariteterne enkelthed og mangfoldighed, spontanitet og kontrol, afbillede og peinture, skrivegestus og billedorden, følelse og form.

(...)

Hilke Nissen, Berliner Morgenpost, 1992

... Især lys og skygge er med til at give Bettina Winkelmanns billeder en meget sanselig atmosfære... figurationerne bevæger sig mod opløsning, der er kun antydning af motiver... billederne har en vibration på grænsen mellem abstraktion og formvilje.

Jørgen Hansen, Jyllands-Posten, 1993

... "Og nogen ser på" hedder billedet, og det skal man love for. Bettina Winkelmanns skitserede skikkelser i et stort anlagt billede, måske med naturen som baggrund, er suverænt disponeret.

C.F. Garde, Århus Stiftstidende, 1992

... Der er fine klange i Bettina Winkelmanns dæmpede maleri....

Ekstrapost Silkeborg, 1993

Ved BWs olie- og temperamalerier kan man følge den klassiske opbygning, og motiverne er underlagt farvernes og maleriets universelle love....

Bjarne Bækgaard, Århus Stiftstidende 1994

Udgangspunktet for hendes kunstneriske virke er klassisk, og udtryksmåden moderne...

Rigmor Løvring, Kunstavisen 1994

... På et baggrund bestående af flerfarvede felter antyder Bettina Winkelmann med enkle, følsomme linier figurative former, som giver billederne deres helt specielle karakteristika...

Bjarne Bækgaard, Århus Stiftstidende 2.3.1998

Rytmen og harmonien søger BW i farven, som hun betragter som et musikalsk instrument...

Christina zu Mecklenburg, Bonner Rundschau, 26.08.1998

... billederne har en parallel til den musikalske komposition med farveharmonier og klangfulde akkorder...
...BW's værk er hele tiden på udkig efter farveharmonier og klingende akkorder, som hun en sjælden opløser i dissonanser...

Dr. Petra Rapp-Neumann, kunsthistoriker, Bonn, 1998

Bettina Winkelmann viser sig som en mester af den vellykkede opdeling af billedfladen, af en næsten lapidar forenkling og meget æstetisk reducering af formerne og en hudløs evne til fornemmelse.

Det er meget musikalske kompositioner, der formidler rytme, svævning, klang og frasering ved hjælp af et specifikt formsprog, der ikke længere har behov for direkte motiver og uden at fortabe sig i forhøjet patos.

... På behagelig vis er harmoniernes grundlov i Bettina Winkelmanns billeder vigtigere end kritisk kaos.

... i en næsten uigenkendelig blanding af planlægning og tilfældighed lykkes det for BW at male bevægende og dog på ingen måde urolige, meget komplekse billeder, som hver har en farvemelodi, der udvider selve fladen.

Ulla Anker Jørgensen, Århus Stiftstidende, oktober 1998

BW maler i et abstrakt tegnagtig billedsprog... hvor tegnene er reduceret til rene streger og prikker.

Winkelmann er begavet med en sans for farverne, hun er i stand til såvel at spille på deres harmoniske skala som på deres kontrastvirkninger, og hun har en udpræget evne for formmæssig balance i rytmen på billedfladen. Hun kan sprede elementer, og alligevel få billedet til at balancere...

Alice Bergholt Nielsen, Ålborg Stiftstidende, 15.4.1999

På overfladen synes BWs malerier udelukkende at være i to dimensioner, fladen og især konturstregen er dominerende. Alligevel formår hun at give indtryk af både rum og tid – den tredje og den fjerde dimension.

BWs motiver er kander, kolber, glas og skåle. Det er tydeligt, at hun arbejder og eksperimenterer med, hvorledes disse motivers former virker ind på hinanden. Hun bruger dem igen og igen i atter nye sammenstillinger i sine kompositioner. Farveholdningen varierer fra værk til værk, men der er en række lighedspunkter. Når man lader sig forføre og indfange af et af hendes værker, går virkelighedens tid i stå, og man fornemmer kun billedets egen stille og lette øjeblik.

Wümme-Zeitung, 1997

BW arbejder impulsiv men ikke løssluppet. Hun er temperamentfuldt men samtidig disciplineret, hendes kunst er en blanding mellem planlægning og tilfælde, som ikke er til at efterligne. Med hendes billeder åbner hun nye dimensioner i maleriet.

Weserkurier 1999

Billeder af BW, hvor figurative motiver kun er antydnet. De transparente farveblandinger i forskellige teknikker er aldrig dominante. Disse billeder, der er malet i mange lag med en tidskrævende teknik, giver rum til fantasien.

Dansk Kunst 2001

Winkelmanns malerier er en følsom leg med sarte farver og antydning af figurer.

Knud Christian Jensen, 11.5.2002, Århus Stiftstidende

BWs billeder er fyldt med nuancerede farveværdier, som hverken er prangende eller dominerende, men derimod mere appellerer til brug af fantasien og farvefornemmelse.

Alice Bergholt Nielsen Nordjyske Stiftstidende, 10.03.2004

...i virkeligheden kunne alle værkerne godt enten hedde 'Lied ohne Worte' eller 'Klangfarben'. Der er nemlig klang og stille musik i hendes værker. Og så kan BW altså noget med farver. Det er tydeligt, at hun er meget bevidst om, hvad et enkelt lillebitte farvefelt i en komplimentær kontrastfarve gør ved resten af billedets farver og billedets helhed. Stor ros.

Anne Reinholdt, Jyllands Posten 09.2004

BW har sans for essencen og for de nuancerede farveværdier. I billederne forfølger hun strukturerne i de former, der udvikler sig af materien. Hun har gennem årene udstillet i mange byer over hele verden.